

HET DERDE TESTAMENT

KOSMOS

TIJDSCHRIFT OVER DE GEESTESWETENSCHAP VAN MARTINUS

Jaargang 36 september 2009

Martinus

CHRISTUS

EN DE

ANTICHRIST

BODIL HOSTING

uit: Martinus, zoals wij hem ons herinneren

SHERLOCK HOLMES

komt de voorzienigheid op het spoor

NAAR RAAD EN VOORKENNIS UITGELEVERD...

INFORMATIE OVER HET WERK VAN MARTINUS

Het tijdschrift *Kosmos* wordt uitgegeven om de lezer inzicht te geven in het wereldbeeld van Martinus, dat met zijn kosmische analyses de lezer tot humaniteit en naastenliefde wil inspireren. Dit wereldbeeld, dat de geestelijke wetten en principes van het leven helder uiteenzet, heeft Martinus beschreven in zijn levenswerk: *het Derde Testament*. Het werd geschreven voor mensen die een verklaring van het leven zoeken die zowel hun gevoel als hun intelligentie tevreden kan stellen, op verstand berust en logisch is. Martinus wilde zelf niet dat zijn werk tot de vorming van een sekte of vereniging zou leiden. Het is toegankelijk voor iedereen die de verklaring van de eeuwige levenswaarheden in de vorm van logische gedachtenreeksen wil leren begrijpen.

.....

COLOFON

© 2009 Martinus Instituut, Kopenhagen, Denemarken

Redactie: André Stroobant (m.m.v. Gerard Oude Groen), Den Haag

Layout: Jan de With, Asperen

Druk: Printstudio, Den Haag

Een uitgave van:

Stichting Martinus Centum

P. Flintstraat 19

7412 JV Deventer

tel. (0570) 600 447 of (070) 427 14 97

info@martinuscentrum.nl

www.hetderdetestament.nl

Prijs voor 4 nummers per jaar € 17,50

Informatiemateriaal wordt gratis toegestuurd.

ING rek.nr. 2664692

Weergave van tekst- en beeldmateriaal uitsluitend na schriftelijke toestemming van het Martinus Instituut.

Het is de taak van de wereldverlossing voor de mensen in de twintigste eeuw om hun religieuze instinct of religieuze talent en daarmee hun godsbegrip met kosmische analyses te onderbouwen. Want als het genoemde begrip niet meer dan een niet-gëintellectualiseerd postulaat of dogma blijft waar de mensen in moeten geloven, heeft het helemaal geen waarde voor de toekomstige mensen. Ja, is het voor veel mensen van de tegenwoordig opgroeiende generaties nu al niet waardeloos of oninteressant? We zien al hoe grote groepen van de aardse bevolking afstand nemen van hun christelijke geloof, areligieus worden en hun leven steeds meer op materialistische denkbeelden baseren. Door deze beweging weg van het licht worden politiek en gedrag steeds meer

gedoceed vanuit de foutieve opvatting of het foutieve bijgeloof dat alle religieuze begrippen, zoals het bestaan van een God, het bestaan van reïncarnatie en karma en de werking van het principe van het gebed, abnormale opvattingen zijn, waarvan de aanhangers voor bijgelovig en primitief aangezien worden. We hebben in de twintigste eeuw al herhaalde malen goddeloze, gewelddadige en machtsbeluste dictators zien opstaan. We hebben gezien hoe volken door deze leiders of dictators zo'n culminerend duister lot en lijden, zo'n culminerende nood en ellende gekregen hebben, dat dit lot als niets anders dan de hel betiteld kan worden. Het parool van deze dictators: tirannie, marteling, concentratiekampen, rasseneliminatie, gaskamers, machtsbegeerte en zelfverheerlijking, is dus beslist niet de weg naar licht en beschaving, noch de weg naar vrede op aarde.

De antichrist

Hier worden niet bepaald lichte perspectieven geschilderd, maar ze zijn desalniettemin al lang realistische feiten geworden op onze kleine planeet. Dus de bijbel had gelijk toen er moeilijke tijden voor de godsdiensten en de religieuze mensen voorspeld werden aan 'het einde der tijden' (zie o.a. Matth. 24:1-51, Marc. 13:1-37, Luc. 21:5-8). Zijn al deze moderne houdingen die zich tegen de eeuwige feiten of godsdiensten keren of deze vervolgen, niet aan de mensen voorspeld in de vorm van 'de antichrist' (1Joh. 2:18)? Denkt u dat de antichrist alleen maar de een of andere onbeduidende godsloochenaar ergens in het een of andere land is? Nee, de antichrist is een gedachtensfeer, die lijnrecht tegenovergesteld is aan de heilige geest. De heilige geest is een bewustzijnstoestand, die bestaat uit de gedachten die de allerhoogste kosmische analyse van de structuur van het heelal, van God en van het levende wezen zijn. Ook de antichrist is

een bewustzijnstoestand die bestaat uit de gedachten die de kosmische dood van het wezen vormen. Dat wil zeggen de mentale toestand die volledig beheerst wordt door zelfzucht en door de hieruit voortvloeiende machthonger en eerzucht, en door vervolging en vernietiging van alles en iedereen die ook maar de geringste neiging vertoont om een belemmering te kunnen zijn voor de bevrediging van hun zieke of abnormale zelfzucht. Dit heeft nu al miljoenen mensen hun leven en mobiliteit gekost heeft en een buitengewoon groot deel van de wereldbeschaving en haar voortbrengselen in puin gelegd.

Waarom de antichrist zo gemakkelijk kan gedijen

Dat de antichrist zo gemakkelijk kan gedijen, komt omdat de mensen op grote schaal het vermogen om te geloven verloren hebben. Het religieuze principe, het kosmische instinct van de wezens of de diepste waarheid in de godsdiensten, komt in onze tijd in zo'n verouderd 'lichaam' voor dat het al aan het doodgaan is. Maar de genoemde waarheid of het religieuze instinct van het wezen is een eeuwig verschijnsel, ja, net zo eeuwig als het wezen zelf en kan dus niet sterven of ophouden. Net zoals het 'Ik' van het levende wezen zal het daarom steeds weer incarneren in een nieuw lichaam, dat weer de kracht van de jeugd en de volwassenheid in zich kan krijgen. Zo'n incarnatiewisseling is het religieuze principe in de hedendaagse aardemensen of in het huidige tijdperk aan het doormaken. Het oude lichaam oftewel de verouderde terminologie, waarin de waarheid verkondigd is maar die nu aan zijn zwakte aan het bezwijken is, bestaat uit gedachtevoorstellingen die tot nu toe het geautoriseerde, religieuze geloof uitmaakten. Het nieuwe lichaam, waarin de waarheid nu geboren gaat worden en geopenbaard wordt, is daarentegen een allerhoogste realis-

*Detail van
Sermon and
Deeds of the
Antichrist;
Apocalypse,
fresco door
Luca Sig-
norelli. San
Brizio kapel,
Dom van Or-
vieto, Italië*

tische kennis. Het is de oplossing van het levensmysterie gebracht als wetenschappelijke kosmische analyses. Wat deze analyses betreft zal de waarheid of zullen de eeuwige feiten hierna rechtstreeks als absolute kennis beleefd kunnen worden. Juist in dit overgangsstadium waarin de waarheid slechts als geloof beleefd kan worden, totdat de mensen zo ver zijn dat ze de waarheid als rechtstreekse kennis kunnen beleven, floreert de antichrist. In dat tussenstadium hebben ze hun geloof in godsdienst en dogma's min of meer verloren. En omdat ze het vermogen om zich de oplossing van het levensmysterie via rechtstreekse kosmische waarneming eigen te kunnen maken nog niet hebben, worden ze dus materialisten en vertegenwoordigen dan de antichrist.

Als de mensen alleen de duisternis hebben om de duisternis mee te bestrijden

En natuurlijk moest de antichrist daar gaan floreren waar de mensen het licht in de duisternis verlaten hebben en de vermogens om erin te geloven niet langer bezitten. Wat anders dan het licht zal de mensen tegen de duisternis kunnen beschermen? Is de voorwaarde om 's nachts te kunnen werken niet dat er licht is? Maar als het mentale licht voor de mensen, de godsdienst, nu tot lege dogma's geworden is waarin ze niet kunnen geloven, kunnen ze zich immers niet staande houden in de duisternis. In die situatie hebben de mensen de duisternis om de duisternis mee te bestrijden. Maar hoe kan er iets anders komen dan duisternis en nog eens duisternis, waar alleen maar duisternis is? Hoe kan de mens licht scheppen met duisternis? Blijkt hieruit niet hoe dwaas die instelling is? Maar desondanks vormt dit bijgeloof de kern in het bestaan van de huidige aardemensen. Ze geloven dat je oorlog met oorlog kunt bestrijden. Ze geloven dat je wraak met wraak kunt bestrijden. Ze geloven dat gewelddadige, dodelijke en verminkende macht licht is, en begrijpen niet dat deze macht de weg naar de godenschemering of de hel is. Alleen waar macht door recht beheerst wordt, daar ontstaat licht in de duisternis. Daar worden de manifestatie en beleving van het levende wezen een bruisende levensbron. Daar worden ze een vreugde en zegen voor alles wat leeft. Daar wordt het grote gebod van de levenswet: "Gij zult de Heer uw God liefhebben boven alles en uw naaste als uzelf" (Matth. 22:37-40) nageleefd. Dan wordt de macht door het recht gereguleerd. Het absolute kosmische recht is dus de vervulling van de levenswet: liefde. Dat is het absolute christendom.

De alles overwinnende kracht van het christendom

Is juist uit de geschiedenis niet gebleken dat het christendom op zich zelf de grootste mentale kracht is? Is het niet in staat geweest alle doodsangst weg te nemen en de betreffende mensen daarmee de onverzettelijke moed te geven om het grootste lijden in hun lot te dragen? Is deze kosmische mentaliteit juist niet het eigenlijke christendom, en heeft dit christendom in zijn meest volmaakte praktisering Jezus in de Hof van Getsemane (Matth. 26:36-46) niet de grote zielskracht gegeven om het afgrijselijke lijden van de kruisiging op zich te nemen, en ook om op het dieptepunt van dat lijden God te kunnen bidden om degenen die hem kruisigden, zijn beulen, te vergeven? Was dat niet juist de allerhoogste vorm van naleving van het christendom? Gaf de bezieling van de discipelen van Jezus door dit christendom of deze Christus-mentaliteit aan elf van hen niet de moed en de kracht om liever de dood in te gaan dan de goddelijke waarheid en het goddelijke recht, dat dit christendom op zichzelf absoluut is, te verloochenen? Gold dat ook niet voor de vele andere martelaren in de baanbrekende beginperiode van het christendom? Zij verkozen ook liever de dood in te gaan dan het christendom te verloochenen. Of ze die dood op de brandstapel vonden of door wilde dieren verscheurd werden, veranderde hun instelling niet. Ja, ze gingen zelfs zingend en God prijzend de arena binnen naar de hel die door onwetende mensen voor hen geënceneerd was.

De schapen en de bokken

Maar hoe zit het met de antichrist of de antichristelijke wezens? Kunnen die zingend de dood in gaan? Nee, dat kunnen ze niet. Zij koesteren in de regel een ware afschuw voor de dood. Het zijn mensen die nog denken dat ze zich

met dood brengende wapens en idem moord- of vernietigingsmiddelen moeten verdedigen. Zij moeten altijd gereed zijn voor de oorlog. Zij huldigen atoom- of kernwapens. Zij leven bijna volgens de wet van Mozes oftewel de principes van *het Oude Testament*: “Oog om oog en tand om tand” (Lev. 24:20). Zij verachten het christendom, het humanisme en het gebed min of meer. Gezien hun nog moorddadige gedrag en gebrekkige liefdesvermogen zijn ze voorbeschikt voor een overeenkomstig duister lot of karma. Het zijn wezens die oorlog en de hiermee verbonden doodsakkers en lijdenservaringen oproepen en stimuleren. Terwijl het ware christendom de vrede stimuleert en dus de onfeilbare weg naar het licht vormt en de mens tot ‘de mens naar Gods beeld, als zijn gelijkenis’ (Gen. 1:26) omvormt, veroorzaakt de antichrist daarentegen de onvermijdelijke weg naar lijden, afschuwelijke lotsbeschikkingen, naar de godenschemering of de hel. Kan iets meer antichristelijk zijn dan het overtreden van de wet van de liefde, en daarmee van het oproepen van de godenschemering en de tijdperken van de hel? En kan iets meer christelijk zijn dan het liefhebben van je naaste, wat in werkelijkheid hetzelfde is als God liefhebben als jezelf? Juist dat gedrag maakt van het wezen de mens naar Gods beeld, als zijn gelijkenis. En zodoende wordt de antichrist vertegenwoordigd door de wezens die Christus ‘de bokken aan zijn linkerhand’ noemde (Matth. 25:32-34), die het lijden tegemoet zouden gaan. Op dezelfde manier vormen de waarachtig christelijke wezens ‘de schapen aan zijn rechterhand’, die naar het licht zouden gaan. En zo is de weg van de mensen duidelijk voor diegenen ‘die ogen hebben om te zien en oren om mee te horen’ (zie Marc. 8:18).

Verschenen in Brief nr. 8, 1965 met als titel ‘Krist og antikrist’.

.....

Uit het boek: *Martinus, zoals wij hem ons herinneren*

*Mogens Møller, Bodil
en Vibeke*

BODIL HOSTING

Mogens Møller ging in 1945 lezingen geven en werd secretaris voor Martinus. Hij heeft een groot aantal artikelen in het maandblad KOSMOS geschreven. Hij zou ongetwijfeld verslag hebben kunnen doen van talrijke interessante belevingen uit zijn jarenlange samenzijn met Martinus, maar in maart 1980 overleed hij plotse-ling, een jaar voor Martinus. Zijn oudste dochter, Bodil, vertelt hier het een en ander over wat zij zich van deze jaren kan herinneren.

Toen ik een klein meisje van vier was en met mijn vader en moeder in Kopenhagen woonde, gebeurde er iets wat van beslissende betekenis voor ons was.

Het was in de lente van 1942. Mijn vader was voor een korte visite naar Slagelse geweest om zijn moeder te bezoeken, die daar woonde. Toen hij door een van de straten van de stad liep, hield hij stil voor een antiquariaat, waar een paar dozen boeken op het trottoir stonden. Toen hij de boeken in de dozen vluchtig bekeek, viel zijn blik op een boekje dat ‘Martinus’ heette. Het was geschreven door Erik

Gerner Larsson, en het was een soort korte biografie.

Omdat hij dacht dat het boekje interessant voor hem kon zijn, kocht hij het. Zowel mijn vader als mijn moeder werden sterk geboeid door het boekje; het was voor het eerst dat zij van de bijzondere man hoorden, die Martinus heette.

Toen mijn vader de volgende dag naar Kopenhagen terugkwam, ging hij meteen naar 'Livets Bog Bureau' in Glahns Allé. Hij kocht een paar boeken en werd al snel een regelmatige bezoeker van de lezingen van Martinus. Hij nam ook deel aan de studiegroep van Gerner Larsson.

Mijn beide ouders realiseerden zich dat zij nu datgene gevonden hadden wat ze onbewust altijd gezocht hadden.

In de zomer van 1943 begon ons leven in Kosmos Ferieby, het vakantiecentrum in Klint. Ieder jaar van mei tot midden augustus. Er was voor mijn ouders echter geen sprake van vakantie. Mijn moeder dreef onder meer een kleine kruidenierswinkel waar de vakantiegasten groente en kruidenierswaren konden kopen. Mijn vader hielp mee in de tuinderij, en hij had ook tot taak de nieuwkomers de weg te wijzen. Hun werk werd er niet minder op, toen het vakantiecentrum in 1946 werd uitgebreid met Klintsøgård (een nabijgelegen herenboerderij, vert.).

Begin 1945 vroeg Martinus mijn vader om een reeks lezingen in Jutland te organiseren en te geven. Op dat tijdstip had Martinus niet één keer de kans gehad om mijn vader lezingen te horen geven, maar toch wist hij heel zeker dat mijn vader die taak aankon.

Het werd een geweldige omwenteling in ons leven. Ik was nu zeven jaar geworden, en zou samen met mijn ouders naar Aarhus verhuizen.

Mijn vader vertrok eind februari, en wij zouden dan niet lang daarna volgen.

In die tijd was ons land door Duitse troepen bezet, en al in de eerste nacht had mijn vader bijna zijn leven verloren, toen de Gestapo, de Duitse geheime politie, een groot

gebouw opblies. Het gebouw lag precies tegenover onze nieuwe woning, en de explosie was zo hevig dat de omliggende gebouwen ook verwoest werden. Het was alleen op grond van gelukkige omstandigheden dat mijn vader ongeschonden aan deze gewelddadige gebeurtenis ontsnapte.

De activiteiten van mijn vader als spreker werden echter met maar een paar maanden vertraagd. Hij kreeg al vlug een reeks groepen voor zijn goedbezochte lezingen, die verspreid over dit deel van het land waren.

Het werden een paar spannende, maar ook vermoeiende en niet bijzonder lucratieve jaren.

Twee maal per jaar kwam Martinus naar Jutland om zelf lezingen te geven bij de groepen die mijn vader in de grotere steden gevormd had. Dat gebeurde elk voorjaar en najaar, en we verheugden ons allemaal zeer op deze bezoeken.

Martinus begon zijn voordrachten-tournee altijd in Aarhus, en in de daaropvolgende dagen begeleidde mijn vader hem naar de verschillende andere steden.

Het aantal bezoekers was overal bijzonder groot wanneer Martinus een lezing zou geven.

Als de tournee voorbij was, kwam hij weer bij ons thuis in Aarhus. Dat gaf altijd aanleiding tot vele feestelijke uren waarin hij uitrustte en zich samen met ons vermaakte.

Reeds als schoolmeisje hield ik veel van Martinus. Ik kon over alles met hem praten, en niemand kon zo lachen en zich amuseren als hij.

In de loop van de tijd ging mijn vader door het gehele land lezingen geven. 's Zomers was hij vaste spreker in het vakantiecentrum in Klint. En toen er ook uitnodigingen voor hem uit het buitenland kwamen, vooral uit Zweden, verhuisden we terug naar Kopenhagen. De familie bestond nu uit vier leden, omdat ik een zusje gekregen had.

Toen er later een woning in het Martinus Instituut vrijkwam, verhuisden we daar naartoe. Ik kon niet nalaten me

'Garden party' met Martinus bij villa Rosenberg in juli 1973.

zeer bevoorrecht te voelen, omdat ik als kind en als volwassene de gelegenheid kreeg zo dicht bij Martinus te zijn.

In zijn dagelijkse doen was Martinus een heel gewoon mens, die te maken kon krijgen met voor- en tegenspoed, en met vreugde en verdriet; maar nooit zag je hem iets anders in praktijk brengen dan datgene waar hij heel zijn leven over schreef: tolerantie, begrip, sympathie en vriendelijkheid.

Kan iemand zich warmere en lievere ogen voorstellen dan die van Martinus? Nu ik dit schrijf, is het ongeveer drie jaar geleden dat hij ons verliet, en als ik probeer me zijn gezicht voor de geest te halen, zijn het juist zijn ogen die ik voor me zie. Deze ogen zullen voor altijd blijven bestaan als iets onvergetelijks, voor ieder van ons die de gelegenheid heeft gehad om erin te kijken en de liefde en warmte te voelen, die je ervan uit tegemoet stroomden.

.....

SHERLOCK HOLMES

KOMT DE VOORZIENIGHEID

OP HET SPOOR

*Sir Arthur
Conan Doyle*

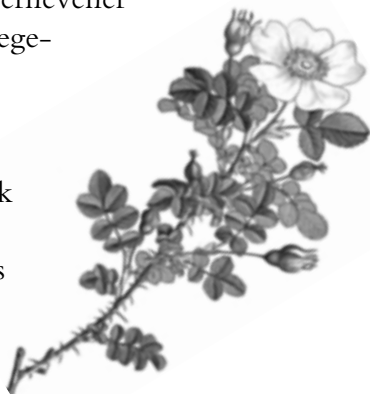
De legendarische meesterspeurder Sherlock Holmes kon niet alleen misdaden en raadselachtige moorden oplossen. Hij begreep ook het raadsel achter de natuur, kende de oplossing van het levensmysterie. Natuurlijk niet gedetailleerd, maar hij zag duidelijk een weg naar de oplossing van

dit mysterie, namelijk de logische weg. Als we bedenken dat Martinus zelf in zijn analyses bij de natuur begint, de vrijgeveige en overvloedige natuur, die ons veel meer geeft dan we strikt genomen voor onze dagelijkse behoeften nodig hebben, dan zien we duidelijk een geestesverwantschap bij de mensen, of ze nu kosmisch bewustzijn hebben of niet. En het begint allemaal bij de bloemen. Of zoals Martinus (in *Livets Bog*, deel 1, vert.) zegt: “Zolang er een bloem bestaat, kan de herinnering aan een hogere wereld niet uitgewist worden.” Of met de woorden van Sherlock Holmes zoals weergegeven door zijn vriend Watson:

“Wat is een roos toch een wonder van schoonheid!

Holmes was langs de sofa naar het open raam gelopen; daar stond hij en hield de overhangende rank van een mosroos omhoog, terwijl hij de mooie kleurschakering van rood en groen bekeek. Voor mij was dat een geheel nieuwe kant van zijn karakter, omdat ik nooit eerder gezien had dat hij enige belangstelling voor dat soort natuurverschijnselen aan de dag legde.

Op geen enkel gebied is logisch denken meer op zijn plaats dan binnen de godsdienst, zei hij en leunde met zijn rug tegen een van de luiken van het raam. De logisch denkende verstandsmens is in staat de godsdienst op te bouwen als een exacte wetenschap. De voorzienigheid heeft ons volgens mij geen verhevener belofte van haar algehele goedheid gegeven dan door het scheppen van de bloemen. Al het andere – onze vermogens en krachten, onze driften en verlangens, ons voedsel – is natuurlijk in de eerste plaats nodig voor ons bestaan. Maar deze roos betekent iets extras – een toegift. Haar geur en kleur geven het leven meer schoonheid,

zonder een levensvoorwaarde te zijn. Alleen de goedheid geeft extra geschenken. Daarom herhaal ik nog eens: dat we alle redenen hebben om grote verwachtingen aan de bloemen te verbinden.”

Uit Sir Arthur Conan Doyle: Flåde-traktaten (The Naval Treaty, 1893).
The Strand Magazine, oktober 1893. Vertaald uit het Deens.

Martinus: ‘Het begint met een gevoel van dankbaarheid’

Het groeiende gevoel van dankbaarheid kan zich niet blijven uiten ten opzichte van koude dode toevallige natuurkrachten. Het gevoel van prille dankbaarheid bij de materialist jegens de voorzienigheid is het eerste zwakke ontwaken van kosmisch bewustzijn. Het wordt een steeds levendiger voorstelling van het feit dat er een levend wezen achter de krachten van de natuur moet bestaan, dat er een levende bewuste wilsturing moet bestaan achter alle gebeurtenissen die zich voordoen, omdat ze deel van een logisch plan zijn, omdat ze een logisch geheel vormen. Deze voorstelling wordt geleidelijk aan een onomstotelijke zekerheid.

Uit het artikel: De vergeving der zonden, voor het laatst verschenen in de Deense Kosmos 2003, nr 1.

Door Søren Hahn, Deense Kosmos 2008, nr. 5, titel ‘Sherlock Holmes på sporet af Forsynet’.

.....

NAAR RAAD EN VOORKENNIS UITGELEVERD...

**Over vertalen, kijkkrukken en luisterkrukken,
het bedrog van reclame en hoe God zijn
Zoon kruisigde.**

Beste lezers,

Meestal proberen we na de zomer een impressie van de internationale weken te plaatsen. Het leek me voor de verandering leuk om jullie eens deelgenoot te maken van hoe een werkweek in het Centrum verloopt. De week voor Pasen komen vrijwilligers in het Martinus Centrum voor allerlei onderhoudswerk aan huisjes, meubels en tuin. Ze mogen er dan gratis wonen. Al minstens tien jaar, denk ik, gaan Gerard Oude Groen en ik erheen om aan vertalingen te werken. In eerste instantie vonden sommigen deze niet-manuele bezigheid niet echt werken, maar door daar gewoon geen aandacht aan te schenken en telkens bij navraag te zeggen dat wij aan het vertalen waren, is onze aanwezigheid nu de gewoonste zaak van de wereld. Vaak zijn er medevertalers, zoals Mary McGovern (eigenlijk altijd

*André
Stroobant*

wel), maar ook incidenteel wel anderen. Wie een dag in het hoofdseizoen al aardig bezet vindt met lezingen en werkgroepen, kan aan het volgende overzicht zien dat een dag in zo'n werkweek er ook mag zijn.

Globaal ziet een werkdag er als volgt uit:

08.00 - 09.00	lezing van Martinus op cd-rom
09.00 - 10.30	werken
10.30 - 11.00	brunch
11.00 - 12.30	werken
12.30 - 13.30	middageten
13.30 - 15.00	werken
15.00 - 15.30	thee
15.30 - 17.00	werken
17.30 - 19.00	avondeten
19.00 - 20.30	lezing met discussie

Maar dit is het officiële overzicht. Omdat wij vertalers in onze appartementjes zitten, onttrokken aan de blikken van de anderen – en er natuurlijk ook geen controle is – heb je meer vrijheid. Hierbij een overzicht van een willekeurige dag (woensdag) zoals ik die ingevuld heb.

07.30	wandeling langs het strand
08.00 - 09.00	lezing van Martinus op cd
09.00 - 10.30	correctie <i>Logica</i> met Gerard
10.30 - 11.00	brunch in <i>Terrassen</i>
11.00 - 12.00	verder correctie
12.00 - 13.30	eten, in de zon zitten lezen
13.30 - 14.30	correctie met Gerard
14.30 - 15.30	wandeling naar supermarkt, inkopen, deze keer voor mij geen thee drinken in <i>Terrassen</i>
15.30 - 17.30	bewerking oude bestanden <i>Het Eeuwige Wereldbeeld</i> , deel 4 met geleende laptop.

- 17.30 - 18.00 avondeten
18.00 - 19.00 correctie
19.00 - 20.30 lezing (Ingolf Plesner over de symboliek
in sprookjes) en discussie
20.30 - 22.00 correctie symbolen uit HEW, deel 4
22.00 - 23.00 gelezen in *Het mysterie van het gebed*

En misschien zijn jullie er nieuwsgierig naar wat dat allemaal opgeleverd heeft. Nou, eigenlijk was er reden voor een klein feestje. Gerard en ik zijn eindelijk door alle correcties voor *Livets Bog*, deel 1 heen gekomen. We hebben de laatste opmerkingen van onze neerlandica doorgenomen. Nu rest er nog wel aardig wat computerwerk. En dan natuurlijk het drukken.

Verder ben ik een heel stuk opgeschoten met *Het Eeuwige Wereldbeeld*, deel 4. Ook heb ik een oud stukje tekst van het boek *Bisættelse (Bijzetting)* gecorrigeerd, t/m hoofdstuk 30 (er zijn er 204! Dat is ca. 1/5 deel).

v.l.n.r.:
Gerard Oude
Groen,
Willem-
Jan Kuijper
en André
Stroobant

Verder moet er een herdruk van *Het mysterie van het gebed* komen. In verband met veranderde spelling en wat veranderde inzichten voor het vertalen, heb ik nadat anderen er al aangewerkt hebben, de tekst nog eens doorgelezen en ga die nu aan de hand van de brontekst doorwerken. Daarmee hopen we een leesbaarder boekje te krijgen. Ons is namelijk ter ore gekomen dat sommigen de tekst niet altijd even gemakkelijk leesbaar vonden.

Wat voor ons dé attractie van de dag is, is dat we 's morgens om 8.00 uur een lezing van Martinus op cd kunnen beluisteren. In de bibliotheek van het centrum in Klint staat een archiefkast met honderden cd's. Alle op band opgenomen lezingen van Martinus zijn gedigitaliseerd en voor studie beschikbaar. Enkele favorieten zijn ook te koop.

Veel van deze lezingen zijn al wel tot artikelen bewerkt en in de (Deense en Nederlandse) Kosmos verschenen. Maar het is altijd fantastisch om de stem van 'de Meester'

weer eens te horen: een feest van herkenning voor degenen die Martinus gekend hebben, en een feestelijke kennismaking voor degenen die hem voor het eerst horen. Het is namelijk allerminst saai om naar Martinus te luisteren. Er werd regelmatig gegniffeld en gelachen. Martinus heeft een enorm gevoel voor humor. Ik heb zijn beeldspraak en one-liners altijd als een gevolg van zijn intuïtie en intelligentie opgevat. Intuïtie geeft, zoals Martinus beschrijft, kant-en-klare ideeën. Ik breng zijn vermogen om de kern in dingen te zien daarmee in verband. Bijvoorbeeld, als je niet goed lopen kunt, kun je krukken gebruiken. Martinus vindt het daarom heel gewoon om andere hulpmiddelen ook krukken te noemen: heb je slechte ogen dan neem je ‘kijkkrukken’ en bij een slecht gehoor schaf je ‘luisterkrukken’ aan; computers zijn toch gewoon ‘elektronische hersenen’; en alle negatieve invloed behalve moord op iemands leven en welbevinden heet ‘verdunde moord’.

Donderdag en vrijdag stond de lezing met als titel: *Himmeriges Rige og verdenssituationen* (Het koninkrijk der hemelen en de situatie in de wereld) op het programma. Deze was vrij lang en Martinus had haar in tweeën verdeeld. Het eerste deel: *Et verdensanarki* (Een anarchistische wereld) was erg toepasselijk voor onze tijd. Martinus besprak het fenomeen dat hij het handelsprincipe noemt. Het gaat om winst maken en bezit verwerven. De wereld is opgedeeld in stukken privébezit. De ene groep bezit het geld en de macht. De andere moet zijn arbeidskracht en vrijheid verkopen, en moet genoegen nemen met het schijntje dat de bezittende klasse daarvoor wil geven. Koren op de molen van de rooie rakkers.

Maar dan komt de verrassende wending. Voor Martinus heeft alles een betekenis. Iets is zoals het is, in relatie tot zijn verleden en in relatie tot wat het eens worden zal. Onze commerciële wereld is een noodzakelijke fase, het

kan niet anders. Winst is eigenlijk roof, maar dan geïntellectualiseerd of geraffineerd zou je ook kunnen zeggen; en in onze maatschappij wettelijk geaccepteerd. Handel is dus een verder ontwikkelde roof, alleen komt er geen grof geweld en gebruik van wapens aan te pas. Daar moet je dankbaar voor zijn, want je kunt gewoon naar de supermarkt. Nu wordt het gevecht meer met bedrog gevoerd; wat is reclame anders?, zei Martinus. En daar kun je je enigszins aan onttrekken: 'Hé, er zit een knop op je t.v.!' Onze 'beschaving' (die door Martinus als een beschaving in verval getypeerd wordt, zoals in het artikel van de laatste twee nummers te lezen is) biedt aan degenen die nog beïeld worden door dit gecamoufleerde roofprincipe ruim de mogelijkheid om het uit te leven en zich grof te verrijken. Dat gaat wel ten koste van ons allemaal. En mocht je persoonlijk getroffen worden, dan is het altijd goed te bedenken dat je baas of wie dan ook de oorzaak geweest is, een werktuig van de voorzienigheid was.

Ik was onlangs naar een cursusdag over islamitische filosofie en daar kwam de docent, prof. dr. Anton Wessels, met

Citaat

De materialistische wetenschap is een product van de intelligentie, terwijl de kosmische wetenschap een product is van geïntellectualiseerd gevoel en intuïtie.

(Livets Bog 7, § 2660)

interessante informatie. In de eerste plaats plaatste hij de koran in het verlengde van *het Oude Testament* en *het Nieuwe Testament* (beide boeken zijn ook heilige boeken voor de moslims). In die zin is *het Derde Testament* van Martinus dus eigenlijk het vierde belangrijke boek in een reeks van wereldverlossingshandreikingen. We kwamen te spreken over de kruisiging, en over wie dat gedaan hebben. Daar heeft Petrus volgens de uitleg van Wessels twee antwoorden op gegeven. Ze staan in Handelingen. Eerst noemt Petrus de mensen, Herodes, de schriftgeleerden enz. Maar vervolgens noemt hij ook God. Ik heb geprobeerd de plaatsen in Handelingen te vinden. “Jezus, de Nazoreeër, (...) *naar de bepaalde raad en voorkennis van God uitgeleverd*, hebt gij door de handen van wetteloze mensen aan het kruis genageld en gedood. God evenwel heeft Hem opgewekt” (Hand. 2:22-13), “Want inderdaad zijn in deze stad vergaderd (...) Herodes zowel als Pontius Pilates met de heidenen en de volken van Israël, *om te doen al wat uw hand en uw raad tevoren bepaald had, dat geschieden zou*” (Hand. 4:27-28). Zie ook Hand. 3:13. Dat kun je volgens mij niet alleen van toepassing laten zijn op de kruisiging van Christus, maar op alles wat er gebeurt. Het wordt uitgevoerd door werktuigen, de mensen, de omgeving of de natuur, maar uiteindelijk is het God, die het doet. Dit klinkt sommige mensen misschien niet goed in de oren. Ik moet toegeven, als ik zo’n uitspraak van een dominee zou horen, dan zouden mijn nekharen een heel eigen leven gaan leiden. Zo ongeveer als bij mijn kater, die onverwacht bezoek vergezeld zag van een hond. De kater leek wel twee keer zo dik geworden. Ook het woord God kan zo’n alarmreactie geven. Maar je kunt dat woord ook vervangen door de natuur of het leven of de voorzienigheid, de omgeving en de mensen. Martinus zegt immers dat we allemaal werktuigen zijn, we zijn allemaal leraren en leerlingen, en alles is lesmateriaal (*Livets Bog* Voorwoord, par. 15).

Maar wat de verrijking en graaicultuur betreft, groeit er een andere stemming in de maatschappij. Want we zijn op weg naar wat Martinus een wereldcommunisme noemde (het 2^e deel van de lezing was getiteld: *En verdenskommunisme*). Ondanks de slechte klank van het woord communisme kon Martinus het niet anders noemen. In *Livets Bog*, deel 1 wordt dat uitgebreid beschreven in hoofdstuk 4 van de inleiding: *Et internationalt verdensrige under skabelse* (Een internationaal wereldrijk in wording), maar het staat ook te lezen in *Het Eeuwige Wereldbeeld*, deel 2 symbool 26.

Ik vond het gezien alle verontwaardiging over de bonus- en ongebreidelde verrijking een troostrijke gedachte dat het enerzijds zo moet zijn, en anderzijds dat er een vervolg op komt (ook al zal dat met nog meer ellende gepaard gaan). Er komt een wereld waarin het zaliger is te geven dan te nemen. Een paar jaar geleden tijdens overstromingen in Frankrijk stond er een kort berichtje in de krant over een handelaar die pompen verkocht. De vraag was zo enorm toegenomen dat hij besloten had de prijs te *verlagen*, omdat hij gezien de gestegen verkoop toch al genoeg verdiende. Dat is een daad van naastenliefde zou ik menen, de nood van je medemensen lenigen door tegemoet te komen aan hun behoefte zonder de gelegenheid waar te nemen om ze uit te buiten en jezelf te verrijken. Volgens mij zou dat Martinus als muziek in de oren geklonken hebben.

